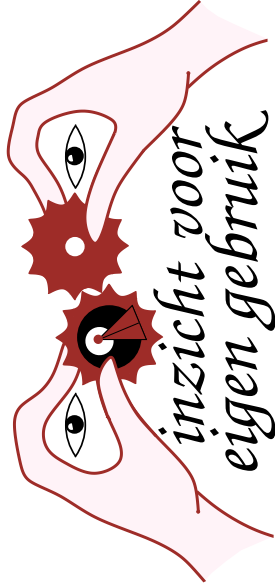

Er was eens een mannetje, dat was niet wijs:

dat bouwde zijn huisje al op het ijs!

Het begon te dooien, maar niet te vriezen.

Toen moest dat mannetje zijn huisje verliezen.

Leren lezen met: Liedjeskaarten & Gedichtkaarten

Technische details:

De liedjes zijn 'getiteld' met een plaatje, zodat het kind de verschillende liedjes uit elkaar kan houden voordat het kan lezen. Hetzelfde plaatje staat op de achterkant van de losse woorden, zodat duidelijk is waar die woorden bij horen.

Op de liedjeskaart helpen tekenjes in een andere kleur bij het snappen hoe dat wat geschreven staat past bij wat gezongen wordt. Voor lettergrepen worden pijltjes boven de woorden gebruikt. Er worden geen koppelstreepjes gebruikt, want daardoor zien woorden er anders uit dan normaal.

Voor wie:

Deze kaarten zijn bedoeld voor de eerste stappen in het leren lezen. Ook voor kinderen bij wie het lezen maar niet op snelheid wil komen kunnen deze kaarten helpen.

Hoe:

Een kaart bevat het couplet van een lid of gedicht kind uit zijn hoofd kent. Hierdoor kan het kind er zelf achterkomen welke woorden er staan, zonder dat het nodig is om de woorden te spellen.

Er zijn ook losse kaartjes met dezelfde woorden. Hiermee kunnen spelletjes gespeeld worden, zoals de woorden op dezelfde volgorde leggen als in het liedje. Eerst met afkijken, later zonder, maar met controleren achteraf.

In het begin is het makkelijker om uit de losse woordjes, die op volgorde van het liedje liggen, er een willekeurige uit te pakken en dan uit te zoeken welk woord dat moet zijn. Na een tijdje zal het kind de woorden meteen herkennen.

Waarvoor:

Het kind leert zo om woorden als geheel te onthouden. Woorden die je kent, kun je sneller lezen dan woorden waarvan je de letters in klanken omzet en die samenvoegt tot een woord.

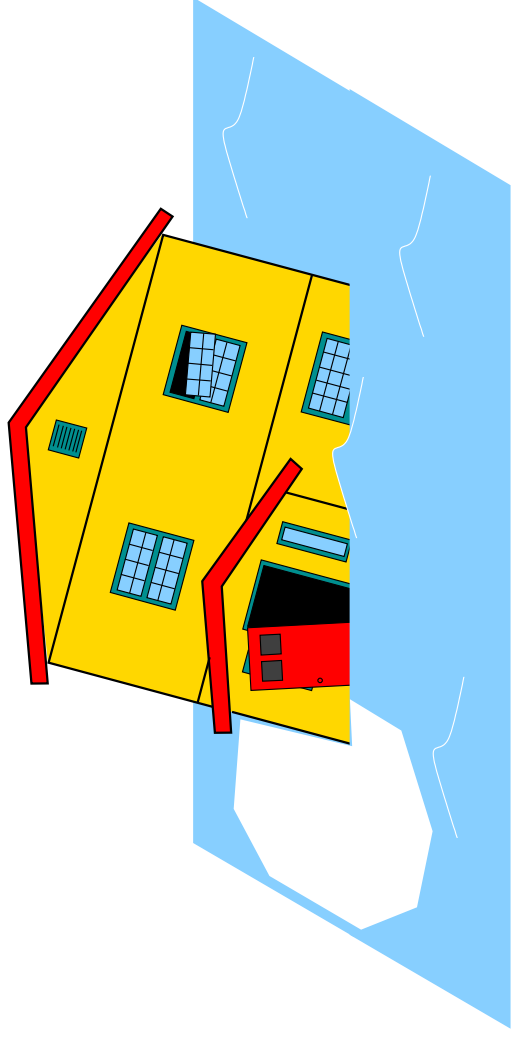
Bovendien is dat laatste niet altijd eenduidig: sommige geschreven worden klinken hetzelfde, maar betekenen iets verschillends, b.v. 'want' en 'wand', 'nauw' en 'nou', 'lijden' en 'leiden'.

en in het engels 'which' en 'witch', 'know' en 'no'.

Van andere woorden kun je de correcte spelling niet horen: b.v.: 'kafia' of 'cavia', 'racket' of 'rekket', 'schragen' of 'sgrachen'.

In 1860 was al duidelijk dat het engles niet meer fonetisch was:

En toch is een spelling naar de uitspraak zeer zeker wel de minst dringende wensch, die op het taalgebied door het volk gekoesterd kan worden. Een etymologische spelling toch als die der Engelschen leidt niet tot onzekerheid in de uitspraak; want behoudens het verschil van intonatie en het al of niet weglaten van de h, spreken de beschaaftde standen en de middelklasse in Engeland overal de woorden even eens uit – en zij leidt ook niet tot groote moeilijkheden bij het leeren lezen en spellen, want de Engelsche kinderen lezen even spoedig en maken even weinig fouten tegen de spelling als de Italiaansche b.v. – Een Engelschman uit de middelstanden toch maakt er geen: verder kan een italiaan het niet brengen.

er was eens een mannetje dat was niet wijs
dat bouwde zijn huisje al op het ijs
het begon te dooien maar niet te vriezen
toen moest dat mannetje zijn huisje verliezen

*inzicht voor
eigen gebruik*

